

handlingen her i Folkethinget gaaede betydeligt videre end det oprindelige Forflag. Vi have dog givet den vedkommende Private, naar han har henvendt sig til Kommunalbestyrelsen og faaet Afslag, en Afgang til at føre sin Sag videre, som ikke var givet ham i det oprindelige Forflag; men saa vidt have vi ikke turdet gaa ligefrem at give de private Interessenter nogen Bemyndigelse eller Afgang til at paatvinge Kommunen Bandleb som offentlige. Det tror jeg ogsaa vilde være at gaa meget for vidt. — Med Hensyn til det næste **Ændringsforflag om Søerne**, Forlaget under Nr. 54, hører jeg ikke til dem, som nære store Betænkkeligheder ved at give et vist Flertal Afgang til at tænke eller udtørre Søer. Jeg kunde for mit Vedkommende gaa endogsaa ikke saa lidt videre, end **Ændringsforlaget** her antyder, men jeg stiller mig paa det Standpunkt, at jeg siger, hvordan have vi det nu, og er det, som her foreslaas, sammenlignet med, hvad vi nu have, et Fremskridt eller ikke, og nu forekommer det mig ganske klart, at, naar Stillingen er den, at for Dieblirket kan en saadan Sæntning ikke finde Sted, uden at alle Vedkommende ere enige derom, er det allerede et Fremskridt, at vi her faae en Regel, hvorefter et kvalificeret Flertal kan sætte det igjennem imod et modsættende Mindretals ugrundede Modstand. Det maa nemlig ikke overses, at **Ændringsforlaget**, saaledes som det nu foreligger her, er et Resultat af forskjellige modstridende Anskuelser. Det er, hvad vi have ment kunde sættes igjennem, og selv om vi ønske noget Mere, foretrække vi dog dette for Ingenting, og vi gjøre det saa meget mere, i alt Fald jeg, som jeg lægger Hovedvægten paa **Ændringsforlaget** til § 50. Det tror jeg vil raade Bod paa de fleste praktiske Vanskeligheder, som her kunne tænkes. — Derfor skal jeg indskrænke mig, idet ogsaa jeg ønsker Forlaget Lykke paa Rejsen.

Chr. Jensen: Det er nogle af de Udtalelser, som den ærede Ordfører nu fremsatte, jeg vil gjøre lidt Indsigelse imod. Da han omtalte **Ændringsforlaget**, som er stillet under Nr. 21 til § 19, udtalte han, at det ikke var til Skade for noget Menneſte, om den Ordning blev foretagen, som Flertallet af Udvalget havde fremsat. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret deri. Den ærede Ordfører maa vide, at det meget godt kan blive en overordentlig farlig Bestemmelse, der her bliver sat ind. Jeg mener, at

der vilde tilflyde Lovforlaget en ikke saa lille Forbedring, naar **Ændringsforlaget** under Nr. 21 kunde blive vedtaget. Der kan indtræffe et saadant Tilfælde som det, at en lille Eng hale bliver skaaren fra en mindre Eiendomsbesidders Jord, og det kan have overordentlig stor Betydning for ham, om han mister en saadan lille Eng paa f. Ex. 2 Skæpper Land; thi den Erstatning, der kan blive ham tilkjendt for den, er maaske aldeles utilstrækkelig efter de almindelige Priser, som ere paa Eiendomme. Der kan indtræffe andre Tilfælde, hvor en Mand, hvem det bliver paabudt at skulle modtage en saadan lille Engstump, kan have meget ondt ved at ffaae de Penge tilveie, som han bliver nødt til at betale for den. Jeg tror derfor, at det vil være særdeles heldigt, om **Ændringsforlaget** under Nr. 21 bliver vedtaget, da saa de værste Ulemper i saadanne enkelte Tilfælde ere fjernede. — Den ærede Ordfører omtalte ogsaa **Ændringsforlaget** under Nr. 54, som angaar Udtørring af Søer. Jeg er heller ikke ganske enig med ham i at anse det for en stor Forbedring, at de to Kredse af Lodsæierne kunne fremtvinge en Udtørring af Søer. Vi kunne tænke os det Tilfælde, at der paa den ene Side af Søen kunde være Sandbund og paa den anden Side meget frugtbar Jord, og det kunde jo let indtræffe, at den ene Kredse af Lodsæierne til Søen netop bo paa den Side, hvor der er Sandbund. Ved Udtørring kunne disse befrygte at faae Sandflugt istedetfor frugtbar Eng, og det er derfor ganske naturligt, at de modsætte sig Udtørringen af en saadan Sø, da de kunne have Skade af denne Udtørring, og der desuden maaske affjæres dem et rigt Fiskeri og andre Herligheder. Jeg kjenner flere Steder, hvor det er Tilfældet, at den ene Side af Søen kan være meget frugtbar Dyndjord og den anden Side Sand, som er aldeles værdiløs, naar Søen bliver udtørret. Jeg ser derfor ikke et saa overordentligt stort Gode i, at den Bestemmelse bliver sat ind i Loven, at en Kredse af de tilstødende Lodsæiere ikke ere istand til at modsætte sig Udtørringen af en Sø. Det er kun disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, idet jeg tillige vil udtale, at jeg agter at stemme for de Forflag, der sigte til at hæmme disse Bestemmelser, skjøndt jeg meget vel indser, at de vanskeligt blive vedtagne. Skovvel jeg skal indrømme, at der er mange Goder ved nærværende Lov, er dette dog efter min Anskuelse en